

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, declarate de avocatul Baghici Liliana în numele inculpatei și inculpata

Bulașel Zinaida Nicolai, născută la 20 octombrie 1955, originară și domiciliată în mun.Chișinău, com.Ciorescu, s.Făurești, str.Ogoarelor 26.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.10.2014 - 04.05.2015,
2. Instanța de apel: 26.05.2015 - 06.07.2015,
3. Instanța de recurs: 21.08.2015 - 11.11.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 04 mai 2015, Bulașel Zinaida a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal la 5 ani închisoare. În temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 5 ani.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Bulașel Zinaida, la 01 august 2014, aproximativ la ora 01.00, în curtea casei sale din sat.Făurești, str.Ogoarelor 26, com.Ciorescu în cadrul unui conflict apărut cu Scripnic Mihail, i-a aplicat acestuia din urmă o lovitură cu sapa în regiunea capului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2118/D din 05.09.2014, traumatism cranio-cerebral deschis penetrant manifestat prin contuzia cerebrală gravă, fractura multieschiloasa os parienta-frontal pe stînga, înfundată compresivă, focar de dilacerare fronto-parietal stînga, himatom epidural stînga minor, hematom subdural frontal stînga, hemoragie subarahnoidală, edem cerebral, plagă contuză în regiunea pariento-frontal, care se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, în partea aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care inculpatei să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, pe motiv că aplicînd prevederile art.90 Cod penal, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal, că infracțiunea incriminată inculpatei face parte din categoria celor deosebit de grave, astfel s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, a fost admis parțial apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei lui Bulașel Zinaida și pronunțată în partea dată o nouă hotărîre, prin care acesteia i-a fost stabilită

pedeapsa în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar pentru femei de tip închis.

Instanța de apel a conchis că, vina inculpatei de comiterea infracțiunii imputate este dovedită pe deplin prin probele, cercetate în cadrul ședințelor de judecată, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei inculpatei, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, și avînd în vedere că infracțiunea în baza căreia inculpata este condamnată, conform art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, luînd în considerație circumstanțele atenuante și lipsa celor agravante, persoana inculpatei, care nu are antecedente penale, instanța de apel a conchis de a-i stabili pedeapsa, cu aplicarea prevederile art.364¹ Cod de procedură penal, de 3 ani și 6 luni închisoare, considerînd-o ca fiind una echitabilă în coraport cu fapta comisă.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul L.Baghici și inculpata care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței, pe motiv că instanța i-a aplicat o pedeapsă prea aspră la care nu s-a ținut cont de persoana inculpatei, de vîrsta înaintată și de comportamentul ei pozitiv, că anterior nu a fost condamnată, de circumstanțele atenuante, nu a luat în considerație comportamentul părții vătămate care era în stare de ebrietate și a agresat inculpata, solicitînd încetarea procesului penal și respingerea apelului procurorului, astfel corectarea inculpatei este posibilă fără aplicarea pedepsei închisorii reale, deoarece nu prezintă pericol pentru societate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casarea deciziei instanței de apel sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal menționează că acest temei pentru recurs nu persistă în cauza dată. La stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana acesteia, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării ei, și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, corect considerînd că aceasta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, în baza căreia a fost condamnată Z.Bulațel, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 15 ani.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în baza căruia a fost examinată cauza, în cazul în care inculpata a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

aceasta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Potrivit art.90 alin.(4) Cod penal, persoanele care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Instanța de apel, luând în considerație că infracțiunea comisă de inculpată, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor deosebit de grave, că inculpata a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, de persoana acesteia, care anterior nu a fost condamnată, a conchis că corijarea și reeducarea ei nu poate avea loc decât prin izolare de societate, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii, cu reducerea ei cu 1/3 atât din maximul, cât și din minimul pedepsei prevăzute de articolul în baza caruia a fost recunoscută vinovată.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui Z.Bulațel, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acesteia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căruia a fost condamnată, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul când persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care fac referință recurenții și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatei este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sînt vădit neîntemeiate.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocat în numele inculpatei și de inculpată, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Baghici Liliana, în numele inculpatei și inculpata Bulațel Zinaida, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2015, în cauza penală în privința lui Bulațel Zinaida, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 25 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu